№ 297. Piątek 28. Grudnia 1866. Rok wydania 56.

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercya w półkolumnie drukiem garmont, 7 centów od wiersza — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Ogłoszenie prenumeraty

na Gazetę Lwowską wraz z dodatkiem urzędowym na rok 1867.

Ceny przedpłaty:

Za „Gazetę Lwowską" wraz z dodatkiem urzędowym:

Na rok cały	12 złr.
Na kwartał	3 „
Na miesiąc	1 „
Numer pojedyńczy	5 centów.

Za przesyłkę pocztową:

Kwartalnie	90 centów.

Za inseraty od jednego wiersza: pierwszy raz 6 cent., drugi i trzeci raz po 5 cent., prócz należytości stęplowej po 30 cent. od każdego ogłoszenia.

Przesyłki (franco) odbiera **Administracya Gazety Lwowskiej, (ulica Wałowa Nr. 370).**

O ważniejszych wypadkach przynosi Gazeta Lwowska własne telegramy.

Od Nowego Roku 1867 „Gazeta Lwowska" połączona z dodatkiem zawierającym ogłoszenia rządowe, edykta c. k. sądów, tudzież inseraty prywatne, wychodzić będzie w znacznie większym niż dotąd formacie, przyczem Administracya zwraca uwagę na to, że dla większego rozpowszechnienia Gazety, dotychczasowa cena przedpłaty o jedną czwartą część zniżona została.

Część urzędowa.

W Lwowskim szpitalu powszechnym było z końcem października chorych 718

do tych przybyło w listopadzie 790

było przeto wszystkich chorych 1508

Najniższy stan zdrowia był w d. 19. listopada wynoszący . . . . 729 osób

średni stan zdrowia był w dniu 13. listopada wynoszący . . . . 763 „

najwyższy stan zdrowia był w dniu 25. listopada wynoszący . . . . 791 „

Z powyższej ogólnej liczby chorych wyszło wyleczonych w ciągu listopada 613, niewyleczonych 23, umarło 88, zostało zatem do dalszej kuracyi z końcem listopada 784.

Stan zdrowia pogorszył się więc w listopadzie, gdyż 120 więcej było chorych niż w październiku — stosunek wyzdrowienia 42.18% więc korzystniejszy o 2.18% niż w październiku, lecz zarazem i stosunek śmiertelności zwiększył się, bo wynosi 5.83% gdy w październiku niedochodził 5%. Przyczyną zwiększonej śmiertelności był tyfus i febra (recurrens) na które słabości 25 umarło prócz tego 10 na gruzlicę a 16 na cholerę. Z cholerycznych pozostało w leczeniu 2 osób, które do zdrowia przychodzą.

We Lwowie dnia 21. grudnia 1866.

(Ofiary dobroczynne.)

Do c. k. urzędu powiatowego w Załościach, wpłynęło w drodze składek na wsparcie pogorzelców *Kozłowa* 40 złr. 20 c. w. a. i suma ta została niezwłocznie odesłana na miejsce przeznaczenia.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, 16. grudnia 1866.

Monarchia austryacka.

Dwudzieste posiedzenie sejmu krajowego z dnia 26. grudnia 1866.

Zagaił posiedzenie Marszałek x. *Leon Sapieha* o godzinie 6½ wieczorem — Ze strony rządu c. k. komisarz radzca dworu pan *Possinger*. — Posłów obecnych 118.

Protokół przeszłego posiedzenia przyjęty został bez odmiany.

Po odczytaniu dalszego ciągu petycyi, wniesionych do Sejmu, podał poseł *Ziemiałkowski* do laski marszałkowskiej wniosek naglący, ażeby z powodu wątpliwości uchwały Izby nad wnioskiem względem powiększenia liczby posłów miejskich, ponieważ liczba wotujących nie była przez 3 podzielną, orzekła komisya do zmian sejmowej ordynacyi wyborczej, jak ma być w takich wypadkach wykładany odnośny paragraf regulaminu, i ażeby ten wniosek z pominięciem wszelkich formalności odesłany został wprost do rzeczonej komisyi dla zdania sprawy o tem jeszcze przed zamknięciem sesyi, na co zezwoliła Izba.

Poseł *Smolka* odpowiedział imieniem Wydziału krajowego na interpelacyę p. *Lipczyńskiego* względem projektu urządzenia policyi zdrowia i instytucyi lekarzy wiejskich, że Wydział krajowy nie zebrał jeszcze potrzebnych do tego dat statystycznych i materyałów i dla tego nie mógł jeszcze przystąpić do załatwienia tego wniosku.

Z porządku dziennego nastąpiły potem dalsze rozprawy szczegółowe nad budżetem krajowym. Dział XII. „Drogi", a mianowicie koszta zarządu 40.000 złr., wydatki na dalszą budowę 50.000 złr. i koszta utrzymania dróg krajowych 95.000 złr., tudzież wsparcie na utrzymanie dróg powiatowych 5000 złr., i wsparcie na budowę dróg gminnych 10.000 złr., przyjęte zostały bez zmiany.

Z powodu wyjaśnienia p. *Smolki* w imieniu Wydziału krajowego, jakie okoliczności stoją dotąd na przeszkodzie objęciu zarządu dróg przez Wydział krajowy, wyświecił c. k. komisarz sposób zapatrywania się rządu na postanowienia §. 31. ustawy drogowej, które nie dopuszczają wcale substytuowania władz rządowych w miejsce rad powiatowych i oświadczył, że ustawa drogowa może dopiero wtedy być należycie wykonaną, gdy już wejdą w życie ustawa gminna i ustawa o radach powiatowych. Z tego powodu będzie rząd krajowy prowadzić dalej jeszcze zarząd dróg krajowych, wszelako gotowy on jest zdać ten zarząd każdej chwili, jak tylko Wydział krajowy tego zażąda.

Przy pozycyi względem dalszej budowy dróg rozpoczętych postawił p. *Szumańczowski* wniosek, ażeby w rzędzie dróg, mających być budowanemi w ciągu r. 1867, zamieścił Wydział krajowy także drogę z Mogiły do Cła, ale na przedstawienie p. *Grocholskiego*, że na to potrzeba osobnej ustawy, cofnął swój wniosek.

Nad załączonem do tego działu życzeniem komisyi budżetowej, żeby Wydział krajowy starał się ile możności przyspieszyć i do pożądanego skutku doprowadzić rozpoczęte z wys. rządem rokowania o zwrot wypłaconej w latach ubiegłych z funduszu krajowego zaliczki na budowę dróg krajowych w ogólnej kwocie 22.719 złr., wytoczyła się dłuższa rozprawa, w której brali udział pp. *Żuk-Skarszewski* stawiając wniosek, ażeby Wydział krajowy zaniechał dalszego w tym względzie rokowania z rządem, *Gniewosz*, który żądał przejścia do porządku dziennego, p. *Grocholski* przemawiając za komisyą i p. *Trochanowski* za wnioskiem p. *Żuka-Skarszewskiego*, a nadto zabierał dwukrotnie głos c. k. *komisarz*, oświadczając, że fundusz krajowy może żądać tylko zwrotu takich zaliczek, które nie zostały bezzwrotnie udzielone, i wymienił dwie sumy, mianowicie 5931 złr. udzielonych na budowę drogi z Krościenka do Szczawnicy, i 15.213 złr., wydane na koszta zarządu dróg w lwowskim okręgu administracyjnym, których zwrotu nie może żądać fundusz krajowy, ponieważ pierwsza udzielona została bezzwrotnie, a druga na zarząd, którego koszta obowiązany jest ponosić fundusz krajowy. — Po tych wyjaśnieniach cofnęli pp. *Żuk-Skarszewski* i *Gniewosz* swoje wnioski, i życzenie komisyi przyjęte zostało do wiadomości Izby.

Nad rubryką XIII. nie wotowano, ponieważ niepreliminował Wydział krajowy nic na budowy wodne, a dział XIV. „Różne przypadkowe wydatki" w sumie 30.300 złr. został uchwalony bez zmiany.

Potem przystąpiła Izba do wotowania preliminarzów specyalnych i przyjęła bez dyskusyi: 1) Preliminarz szpitalu głównego we Lwowie: a) Oddział chorych: Pokrycie 74.013 złr. Potrzeby 8289 złr. wraz z wnioskiem komisyi budżetowej, ażeby niedobór przyjęty został na fundusz krajowy tylko za koszta leczenia chorych do gminy miasta Lwowa należących. b) Oddział położnic: Pokrycie

4776 złr, Potrzeby 5345 złr. c) Oddział obłąkanych: Pokrycie 30.795 złr., Potrzeby 37.912 złr. d) Oddział podrzutków: Pokrycie 82.963 złr., Potrzeby 84.963 złr. 2) Preliminarz funduszu policyjnego: Pokrycie 6344 złr., Potrzeby 7673 złr. 3) Preliminarz szpitalu św. Łazarza w Krakowie, a mianowicie: a) Oddział chorych: Pokrycie 38.417 złr., Potrzeby 31.686 złr. b) Oddział położnic i podrzutków: Pokrycie 1601 złr., Potrzeby 6689 złr. 4) Preliminarz szpitalu św. Ducha w Krakowie: a) Oddział syfilitycznych: Pokrycie 14.935 złr., Potrzeby 17.892 złr. b) Oddział obłąkanych: Pokrycie 3794 złr., Potrzeby 9885 złr. 5) Preliminarz funduszu domestykalnego: Pokrycie 3170 złr., Potrzeby 1306 złr.

Po sprostowaniu potem niektórych pozycyi według uchwał Izby wotowano preliminarz sumaryczny i załączoną do niego ustawe finansowa na rok 1867 względem opłacania na potrzeby krajowe dodatku w kwocie 15 centów od każdego złotego reńskiego podatków stałych z dodatkiem $^1/_3$ części, jako też wniosek dozwalający Wydziałowi krajowemu przenosić oszczędności z jednej rubryki do drugiej, poczem nastąpiło zaraz trzecie czytanie i uchwalenie budżetu i ustawy finansowej.

Podobnież uchwalony został bez dyskusyi budżet funduszu indemnizacyjnego wraz z załączoną do niego następującą ustawa: „Na pokrycie niedoborów funduszów indemnizacyjnych galicyjskich i W. Księstwa Krakowskiego ustanawia się na rok administracyjny 1867 dodatek po 51 centów od każdego złotego reńskiego do wszystkich podatków stałych wraz z dodatkiem $^1/_3$ części“, — i zaraz potem nastąpiło trzecie czytanie i ostateczne uchwalenie tego budżetu i ustawy.

Przyszłe posiedzenie zapowiedział Marszałek na dzień następny o godzinie 10. zrana z następującym porządkiem dziennym: 1) Sprawozdanie komisyi do zbadania czynności Wydziału krajowego. 2) Drugie czytanie wniosku Wydziału krajowego o rozkładzie i poborze podatku zarobkowego i dochodowego. 3) Sprawozdanie komisyi edukacyjnej o projekcie względem utworzenia Rady szkolnej. 4) Sprawozdanie komisyi edukacyjnej o wniosku p. Dietla względem zaprowadzenia komisyi examinacyjnej przy uniwersytecie Jagiellońskim. 5) Sprawozdanie komisyi petycyjnej.

Koniec posiedzenia o godzinie 9. w nocy.

Dwudzieste pierwsze posiedzenie Sejmu krajowego z dnia 27. grudnia r. b.

Zagaił posiedzenie Marszałek X. *Leon Sapieha* o godzinie $10^3/_4$ z rana. — Ze strony rządu c. k. komisarz radzca dworu p. *Possinger*. — Posłów obecnych 120.

Po odczytaniu protokółu przeszłego posiedzenia, który przyjęty został bez zmiany, i dalszego ciągu petycyi wniesionych do Sejmu, postawił wniosek p. *Laskowski*, ażeby petycya mniejszych właścicieli dóbr obwodu sanockiego, mająca na celu zmianę §§. 7. i 14. sejmowej ordynacyi wyborczej została odesłaną wprost do komisyi zajmującej się zmianami w ustawie wyborczej, i wniosek ten został przyjęty.

P. ks. *Dobrzański* podał do laski marszałkowskiej wniosek względem republikowania patentu względem „jura stolae“, i proponował, ażeby wniosek ten jako naglący został odesłany wprost do komisyi administracyjnej, na co zezwoliła Izba.

Następnie zabrał głos c. k. *komisarz rządowy* i odpowiadał na następujące interpelacye:

1) Na interpelacyę p. *Hubickiego* pod względem środków zaradczych dla zabezpieczenia porządku publicznego w czasie przejścia z powodu organizacyi nowych urzędów politycznych i sądowych: że nie ma żadnej obawy zagrożenia porządku publicznego i bezpieczeństwa, gdyż oddziały sądowe i urzęda powiatowe pozostaną na swych miejscach tak długo, dopokąd nie będzie przeprowadzoną organizacya sądownictwa i nowych urzędów politycznych. Co do przyszłej organizacyi sądownictwa oznajmił c. k. komisarz, że obok sądów kolegialnych będą zaprowadzone sądy powiatowe, a oraz sądy pokoju w taki sposób, ażeby wezwanie ich pomocy było jak najwięcej ułatwione.

2) Na interpelacyę ks. *Kuryłowicza* względem wykupna mesznego i patentu o „jura stolae“: że podług odczytanego niedawno wys. Izbie pisma c. k. Namiestnictwa niemoże wys. rząd uczynić zadość wezwaniu Sejmu co do dodatkowego wykupna „jura stolae“, ponieważ rząd niejest powołany do wydania takiego rozkazu. Co do wykupna „jura stolae“ przypomniał rząd skutkiem uchwały Sejmu z 26. marca r. b. przynależnym władzom, że wszelkie postanowienia w tym względzie najwyższego patentu z r. 1785 i dekretu nadwornego z r. 1819 zostały konkordatem zniesione i dalej nieobowiązują; a nakoniec dodał jeszcze c. k. komisarz, że co do rewizyi ustaw względem „jura stolae“ toczą się sprawy z ordynaryatami wszystkich trzech wyznań katolickich.

3) Na interpelacyę p. *Dziewońskiego*, jaką subwencyę pobierają szkoły z funduszu szkolnego, czy z tego funduszu niemogłyby korzystać wszystkie gminy, które nieposiadają żadnych zasobów własnych, i czy by podatek spadkowy niemógł być na korzyść szkół miejscowych obracany, c. k. komisarz zbijał naprzód twierdzenie interpelanta, jakoby taxy spadkowe pobierane były od spadków wynoszących 100 złr., ponieważ podług ustawy z r. 1788 pobiera się tę taxę dopiero od spadków wynoszących najmniej 300 złr. Dalej oświadczył c. k. komisarz, że fundusz szkolny przyczynia się dodatkami rocznemi do utrzymania 20 szkół głównych i 101 szkół trywialnych w Galicyi, i że te dodatki wynoszą najmniej 15 złr. a najwięcej 400 złr., dodając, że fundusz szkolny miał w r. 1865 niedobór w sumie 58.198 złr., którego tylko $^1/_3$ część pokryły taxy spadkowe, a $^2/_3$ części pokrycia musiał zastępować skarb państwa.

4) Na interpelacye p. *Rodakowskiego* co do budowy kolei brodzko-tarnopolskiej: że do wys. ministerstwa handlu zgłaszały się o tę budowę dwie konsorcye, i że jest wszelka pewność, iż budowa tej kolei wkrótce już przyjdzie do skutku. Nakoniec

5) na interpelacyę p. *Kraińskiego*: że wszelkie pogłoski, jakoby rząd zamierzał zmienić system opodatkowania wyrobu wódki, są bezzasadne, i że owszem wys. ministerstwo myśli o ułatwieniach w tym względzie.

Z porządku dziennego nastąpiło potem sprawozdanie komisyi do zbadania czynności Wydziału krajowego, które zostało odczytane i bez dodania żadnych wniosków ze strony komisyi przyjęte do wiadomości Izby.

Dalszym przedmiotem porządku dziennego było drugie czytanie wniosków Wydziału krajowego o rozkładzie i poborze podatku zarobkowego i dochodowego, i wnioski te zostały po dłuższej dyskusyi przyjęte z odrzuceniem wszelkich poprawek z wyjątkiem poprawki p. *Laskowskiego* do pierwszego wniosku, ażeby do komisyi krajowej należało dwóch mężów zaufania wybranych przez Wydział krajowy, — i dodatku posła Starucha do trzeciego wniosku, ażeby włościanie trudniący się przewozem soli do skarbu państwa byli uwolnieni od opłaty podatku zarobkowego; zaś trzecie czytanie tych wniosków zostało odłożone na później dla wygotowania textu ruskiego.

Nakoniec nastąpiło z porządku dziennego sprawozdanie komisyi edukacyjnej o wniosku Wydziału krajowego względem utworzenia rady szkolnej z dołączeniem następującego projektu:

Wysoki Sejm zechce uchwalić:

„Uniżoną prośbę do Najjaśn. Pana, ażeby najłaskawiej ustanowić kazał radę szkolną krajową dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem podług przyłączonego projektu.“

Projekt

tyczący się ustanowienia rady szkolnej krajowej w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Art. I. Ustanawia się dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem pod przewodnictwem Namiestnika rada szkolna krajowa.

Art. II. Rada szkolna krajowa jest w sprawach wychowania najwyższą władzą nadzorczą i wykonawczą w kraju.

Art. III. Do jej czynności należą:

1. Zarząd administracyjny i umiejętny szkół i zakładów naukowych w zakresie przyznanym dotychczas naczelnym władzom politycznym kraju.

2. Przedstawienie do nominacyi przez Najjaśn. Pana inspektorów szkolnych.

3. Mianowanie, promowowanie, przenoszenie do stanu spoczynku i oddalanie dyrektorów i nauczycieli szkół średnich i ludowych z zastrzeżeniem szczegółowych praw gminom, korporacyom i osobom prywatnym służących.

Wpływ biskupów na nominacyę nauczycieli religii pozostaje i nadal.

4. Wygotowywanie ogólnych projektów naukowych (systemów), tudzież częściowych projektów we względzie szkół niższych i średnich, drogą uchwały sejmowej w wykonanie wejść mających.

Co do nauki religii obowiązują istniejące ustawy.

5. Wyznaczanie dla szkół ludowych i zatwierdzanie dla szkół średnich książek wykładowych.

Udział biskupów w zatwierdzaniu książek do nauki religii będzie taki sam, jak dotąd zastrzegały ustawy.

6. Układanie rocznego budżetu na rzecz szkół ludowych i średnich ze skarbu publicznego zasilanych lub utrzymywanych.

7. Ogłaszanie corocznego sprawozdania w przedmiocie publicznego wychowania w kraju.

Art. IV. Rada szkolna krajowa składa się:

1. Z Namiestnika lub zastępcy z jego ramienia wyznaczonego;

2. z dyrektora na przedstawienie Namiestnika przez Najjaśn. Pana z ludzi światłych i poważanych w kraju mianowanego;

3. z dwóch inspektorów do posiedzeń rady szkolnej przywoływanych;

4. z dwóch duchownych przez Najjaśn. Pana powołanych;

5. z członka Wydziału krajowego przez Wydział wydelegowanego;

6. z dwóch delegowanych, wybranych przez rady miejskie głównych miast Lwowa i Krakowa;

7. z dwóch osób zaszczytnie znanych w zawodzie naukowym przez Wydział krajowy przedstawionych a przez Najjaśn. Pana mianowanych.

Członek Wydziału krajowego urzęduje przez czas trwania mandatu od Wydziału otrzymanego; delegaci miejscy i dwaj członkowie z zawodu naukowego urzędują przez lat trzy, po których upływie znowu mogą być powołani.

Art. V. Uchwały zapadają większością głosów; w razie równości rozstrzyga przewodniczący.

Do ważności uchwał potrzebna jest obecność przynajmniej sześciu członków.

Art. VI. Przewodniczącemu służy prawo wstrzymania wykonania uchwał, gdyby zapadła uchwała sprzeciwiała się według jego zdania ustawom obowiązującym.

Art. VII. Ustanowiona rada szkolna przedłoży projekt swego wewnętrznego urządzenia i etatu do zatwierdzenia na właściwej drodze.

Art. VIII. Rozporządzenia sprzeciwiające się powyższym postanowieniom znoszą się.

W rozprawie ogólnej nad tym projektem brali udział pp. ks. *Ginilewicz* przeciw projektowi, stawiając wniosek przejścia nad nim do porządku dziennego; p. *Kabat* za projektem: pp. ks. *Pawlików* i ks. *Łoziński* przeciw, ostatni dodając zastrzeżenie, że jeżliby wniosek względem przejścia do porządku dziennego nie utrzymał się, posłowie ruscy nie będą brać dalej żadnego udziału w rozprawach; nareszcie p. *Ziemiałkowski* w obronie projektu. Po tych mowach zażądała Izba zamknięcia dyskusyi i uchwaliła je większością głosów, a ponieważ byli jeszcze zapisani do głosu pp. hr. Golejewski, Sawczyński, ks. Ruczka, hr. Adam Potocki, Majer i Wolny za projektem, a ks. Naumowicz przeciw, tedy zalecił Marszałek wybranie jeneralnych mowców, i o godzinie 2½ z południa zawiesił posiedzenie do godziny 6. wieczorem.

Po otwarciu na nowo posiedzenia o godzinie 6½ wieczorem zaproponował p. *Trzecieski*, ażeby podany do laski marszałkowskiej wniosek jego o wyjednanie u Najjaśn. Pana uwolnienia wszystkich, skazanych wyrokami sądów wojennych, od prawnych skutków tych wyroków, został jako wniosek naglący odesłany wprost do komisyi petycyjnej z zaleceniem, ażeby jeszcze w ciągu tej sesyi zdała sprawę o tem. Izba przychyliła się do tego żądania.

Podobnież żądał p. *Hebda*, ażeby wniosek jego względem urlopników został odesłany wprost do komisyi administracyjnej i jeszcze w ciągu tej sesyi przyszedł jako naglący na porządek dzienny; na co również zezwoliła Izba.

Nastąpiły potem dalsze rozprawy ogólne nad projektem rady szkolnej i przemawiali jako jeneralni mowcy pp. Majer za projektem, a ks. Naumowicz przeciw. Wreszcie po przemowie sprawozdawcy komisyi edukacyjnej p. Dietla nastąpiło głosowanie nad wnioskiem ks. Ginilewicza względem przejścia do porządku dziennego, który upadł większością głosów. Skutkiem tego zabrał głos ks. *Pawlików* i oświadczył imieniem posłów ruskich, że się usuwają od dalszych obrad nad tym projektem, i wszysy pp. ruscy — księża i włościanie — wyszli z sali.

Izba przystąpiła potem do rozpraw szczegółowych i przyjęła cały projekt z odrzuceniem wszelkich poprawek tak w drugiem jak i w trzeciem czytaniu, a w końcu przyjęto również załączony do tego sprawozdania powyższy wniosek komisyi, który też zaraz w trzeciem czytaniu po polsku i po rusku został ostatecznie uchwalony.

Następne posiedzenie zapowiedział Marszałek na dziś o godz. 10. zrana. Porządek dzienny: 1) Sprawozdanie komisyi edukacyjnej o wniosku p. Dietla względem zaprowadzenia komisyi examinacyjnej przy uniwersytecie Jagiellońskim. 2) Sprawozdanie komisyi edukacyjnej i wniosku p. Dietla względem funduszu emerytalnego dla nauczycieli szkół ludowych. 3) Trzecie czytanie wniosku rządowego o funduszu zapasowym na budynki kościelne. 4) Trzecie czytanie wniosków Wydziału krajowego o rozkładzie podatku zarobkowego i dochodowego. 5) Sprawozdanie komisyi administracyjnej o wniosku p. Demkowa względem rozdziału rekrutów. 6) Sprawozdanie komisyi petycyjnej.

Koniec posiedzenia o godzinie 9. w nocy.

Wiedeń, 26. grudnia. W d. 24. b. m. deputacya miasta Pesztu zgłosiła się w c. k. namiestnictwie z prośbą o przesłanie Jej Cesarskiej Mości Cesarzowej powinszowania miasta Pesztu z powodu urodzin najdostojniejszej monarchini. Deputacya przyjmowana była przez wiceprezesa namiestnictwa p. Bartal.

„Pesti Naplo" donosi, że burmistrz i starosta miasta Pesztu złożyli uszanowanie swoje baronowi Beust. Minister oświadczył w odpowiedzi na ich powitanie, iż zawsze miał wiele sympatyi dla Węgier i przybył do Pesztu dla poznania stosunków; baron Beust wspomniał zarazem o nominacyi ministeryum węgierskiego.

„Wiener Ztg." z 22go b. m. podaje w części urzędowej dosłowny text pięciu konwencyi z Francyą z tej samej daty. *Traktat handlowy* pomiędzy Austryą a Francyą z 11. grudnia 1866 zawiera 17 artykułów, i zaczyna się następującemi słowy: Najjaśniejszy Cesarz Austryacki i Najjaśniejszy Cesarz Francuzów, ożywieni tem samem życzeniem ustalenia przyjaznych stosunków pomiędzy swemi państwami i rozszerzenia wzajemnych stosunków handlowych, postanowili zawrzeć w tym celu traktat, i mianowali swymi pełnomocnikami: Jego Mość Cesarz Austryacki: pana Fryderyka Ferdynanda Barona Beusta, swego tajnego radzcę, ministra ces. domu i spraw zewnętrznych, kawalera wielkiego krzyża orderu św. Szczepana i orderu Leopolda, wielkiego krzyża ces. francuskiego orderu legii honorowej itd. i p. Bernarda Barona Wüllerstorffa-Urbair, swego kontradmirała, tajnego radzcę, ministra handlu i gospodarstwa społecznego, kawalera orderu żelaznej korony drugiej klasy itd. — Jego Mość Cesarz Francuzów: p. Antoniego Alfreda Agenora księcia Grammont, swego posła przy Jego c. k. Apostolskiej Mości, kawalera wielkiego krzyża orderu legii honorowej itd. i p. Karola Franciszka Herbet, pełnomocnego ministra pierwszej klasy, radzcę stanu, dyrektora spraw konzularnych i handlowych w ministerstwie spraw zewnętrznych, kawalera wielkiego krzyża orderu legii honorowej — którzy, wymieniwszy swoje pełnomocnictwa znalezione w dobrej i należytej formie, zgodzili się na następujące artykuły (następują artykuły). Do traktatu handlowego dołączone są dwie taryfy A. i B., z których pierwsza odnosi się do ceł przy przywozie do Francyi, druga do ceł przy przywozie do Austryi, i obowiązują od 1go marca 1867. *Traktat żeglugi* pomiędzy Austryą a Francyą z 11. grudnia 1866, zawierający 11 artykułów; po *protokole zamknięcia* z 11. grudnia (do traktatu handlowego i żeglugi) wyłuszczone są w 15 artykułach *przywileje* i zakres działania *konzulów obu stron*. Sposób postępowania z *spuściznami* po poddanych obu państw (w 5 artykułach) i wzajemna ochrona *prawa autorstwa* dzieł *literatury* i *sztuki* (w 14 artykułach) są objęte dwoma ostatniemi z rzeczonych pięciu konwencyi, których text francuski wraz z przekładem niemieckim zapełnia w „Gazecie wiedeńskiej" dwa arkusze druku.

Francya.

Paryż, 24. grudnia. *(Przyjęcie posła tureckiego i posła Zjednoczonych Stanów północnej Ameryki. — Przemowa Cesarza.)* Poseł turecki Dżemil Basza doręczył Cesarzowi kredytywę swoję. Cesarz na przemowę jego odpowiedział w słowach bardzo uprzejmych.

Następnie Cesarz przyjmował dotychczasowego posła Zjednoczonych Stanów północnej Ameryki, p. Bigelew, i następcę jego jenerała Dix, który w przemowie swej wyraził szczere życzenie żeby obecne dobre porozumienie między Stanami Zjednoczonemi a Francyą ciągle utrzymane zostało. Cesarz podziękował mu i powiedział: „Historyczne wspomnienia do których się pan odwołujesz są dostateczną rękojmią, iż żadne nieporozumienie nie zamąci przyjacielskich stosunków między Francyą a Ameryką, lojalne i szczere porozumienie się, przyniesie korzyść dla przemysłu i handlu, które codziennie świat wprawiają w zdumienie przez cuda swoje, porozumienie to ubezpieczy postęp i cywilizacyą. Obecność pana przyczynić się tylko może do szczęśliwego rezultatu, utrzymując dobre stosunki, którym ja wielką wartość przyznaję."

„Monitor" powiada, iż dzienniki amerykańskie zamieszczają niedokładne tylko wyciągi z korespondencyi dyplomatycznej. Pojawia się między tą korespondencyą depesza p. Sewarda z dnia 22. listopada. Rząd francuski nie miał nigdy wiadomości o tym dokumencie.

Kardynał Gousset, arcybiskup Rheims, umarł tamże dnia 23go bież. miesiąca.

Włochy.

Florencya, 23. grudnia. *(Różne wiadomości.)* Izba deputowanych przyjęła projekt do prawa względem tymczasowego zarządu finansów na pierwsze półrocze 1867 roku.

Budżet, który w piątek izbie deputowanych złożony będzie, podzielony jest na dwa specyalne budżety, to jest na budżet prowincyi weneckich i na budżet dawniejszych prowincyi. W pierwszym wpływy preliminowane są na 76 a wydatki na 54 miliony, z kąd wykazuje się nadwyżka 22 milionów. W budżecie dawnych prowincyi wpływy wynoszą 788 milionów a wydatki 997 milionów, wykazuje się zatem niedobór 209 milionów. Zestawienie obu budżetów okazuje stan czynny 865 milionów, a stan bierny 1051 milionów, z czego wypada deficyt 186 milionów.

„Opinione" powiada, iż według wszelkiego podobieństwa do prawdy jenerał Menabrea zostanie posłem w Rzymie a hr. Greppi posłem w Sztutgardzie.

Z Rzymu donoszą, iż papież bardzo był zadowolony mową tronową Króla Wiktora Emanuela. Dnia 18. grudnia odbyła się w Rzymie pierwsza konferencya w sprawach kościelnych, między radcą stanu Tonello a kardynałami Antonelli i Franchi. „Opinione" pisze, iż były poźniejsze już konferencye lecz dwór rzymski nie okazuje chęci do zgody. Francya popiera usiłowanie Włoch ale bezskutecznie. Ze wszech stron przybywają do Rzymu rady zalecające umiarkowanie. Papież zapewnił, iż Rzymu nie opuści.

Dzienniki donoszą, iż armują się dwa statki wojenne pod kontradmirałem Ribotti, dla poparcia reklamacyi u rządu tureckiego, z powodu przytrzymania statku włoskiego „Principe Tommaso."

„Diritto" ogłosił program stronnictwa opozycyjnego. Główne punkta tego programu są następujące: pokój na zewnątrz, decentralizacya administracyjna, i zmniejszenie armii do 120.000 ludzi.

Niemcy.

Hanower, 24. grudnia. *(Postanowienie rządu pruskiego względem byłych oficerów wojska hanowerskiego. — Budżet pruski na rok 1867. — Zwołanie sejmu bawarskiego.)* Najwyższy rozkaz gabinetowy królewski z dn. 16. b. m. znosi ministeryum domu królewskiego hanowerskiego i stanowi, iż wszelka urzędowa czynność tegoż ministeryum ustać ma.

Jenerał-gubernator ogłosił przepisy względem przejścia oficerów hanowerskich do armii pruskiej. Oficerowie żądający wstąpienia do armii pruskiej zachowują swój stopień według patentu; lecz nie będą korzystniej umieszczeni niż oficerowie pruscy podobnego patentu. Oficerowie składający przysięgę i proszący o pensyonowanie oraz inwalidzi mogą być zostawieni do dyspozycyi i pobierać będą pensye według zasad hanowerskich lub pruskich, jak które

okażą się dla nich korzystniejsze. Oficerowie w czynnej służbie, którzy przysięgi nie złożą, traktowani będą według hanowerskiego regulaminu pensyjnego: młodszym oficerom, nie mającym prawa do pensyi, Król może wyznaczyć wsparcie sześciumiesięczne. Inwalidzi z ostatniej kampanii, pensyonowani będą według prawa pruskiego. Osoby należące do armii hanowerskiej nosić mogą ordery, jakie im nadane zostały przed objęciem w posiadanie kraju przez rząd pruski. Termin zgłaszania się do wstąpienia w służbę pruską, przedłużony został do dnia 15. stycznia.

Berlin, 24. grudnia. „Staatsanzeiger" ogłosił budżet na rok 1867. Główne cyfry tego budżetu są następujące: Wpływy w ogóle 168.929.873 talarów; wydatki stałe 153.634.858 talarów, wydatki nadzwyczajne 15.295.015 talarów czyli wydatki w ogóle 168,929.873 talarów, tak iż wszelkie wydatki wpływami w zupełności są pokryte.

Monachów. 23. grudnia. Król pismem odręcznem z dnia 22. b. m. powołał na opróżnioną posadę sekretarza swego radzcę sądu apelacyjnego Lutz, który pod Pfistermeistrem był radzcą gabinetowym.

„Baierische Zeitung" ogłosiła reskrypt królewski ddo. Hohenschwangau 14. grudnia, zwołujący odroczony sejm krajowy na dzień 5. stycznia 1867. Reskrypt kontrasygnowany jest i przez ministra barona von der Pfordten.

Rosya.

Petersburgskie dzienniki urzędowe donoszą, że wiadomości dzienników zagranicznych o układach między Papieżem a patryarchą konstantynopolitańskim Sophroniusem, względem zjednoczenia kościoła wschodniego z zachodnim, są zupełnie bezzasadne. W gazecie greckiej „Byzanthis", w Konstantynopolu wydawanej, zamieścił patryarcha stanowcze zaprzeczenie tym wieściom.

Azya.

Hongkong, 15. listopada. Traktat między Chinami a Belgią został ratyfikowany. Wyprawa francuzka do Korei wzięła miasto Kanghow przez mieszkańców opuszczone i zrabowała go. Król zapraszał admirała francuzkiego do stolicy dla negocyacyi; admirał zaprosin nie przyjął, ale żądał ukarania trzech ministrów i wysłania do siebie ajenta do negocyacyi. Flota francuzka trzyma w blokadzie rzekę prowadzącą do stolicy Korei.

KRONIKA.

(Darowanie następstw prawnych.) Dowiadujemy się, że p. Zygmuntowi Kaczkowskiemu darowano następstwa prawne wydanego przeciw niemu wyroku.

(Kradzież z włamaniem.) We Lwowie dnia 26go b. m. po północy wdarł się złodziej przez okno do mieszkania parterowego na Chorążczyznie i skradł rozmaite przedmioty, których część pogubił w ogrodzie „pod kwoką".

(Pożary.) W Bereżnicy, w powiecie Stryjskim, dnia 9go b. m. spaliło się 6 domów włościańskich z budynkami gospodarskiemi i zapasami zboża. Ogień był podłożony przez siostrę jednego z pogorzelców, która zaraz po spełnieniu zbrodni utopiła się w pobliskiej studni.

W Woli radłowskiej, w powiecie Radłowskim, dnia 10go b. m. w ciągu niespełna jednej godziny spaliło się 42 budynków włościańskich. Szkoda wynosi około 20.000 złr. Ogień miał powstać przez nieostrożność.

W Błażowie, w powiecie Strzyżowskim, dnia 12go b. m. spalił się dom włościański z budynkami gospodarskiemi i 2 stogi zboża i siana. Szkoda wynosi około 400 złr. Przyczyna pożaru jest niewiadoma.

W Hucie drohobyckiej, w powiecie Dubieckim, dnia 13go b. m. spalił się dom włościański. Ogień powstał przez nieostrożność.

W Wesołej, w powiecie Dubiecko, dnia 15go b. m. spaliła się stodoła dworska z zapasami zboża, która wraz ze zbożem była zaasekurowana. Przyczyna pożaru jest niewiadoma.

We Lwowie dnia 24go b. m. wieczorem w trzech koszarach prawie jednocześnie wybuchł ogień w kominach, lecz został zaraz stłumiony.

(Podziękowanie.)

Konwent OO. Franciszkanów w Przemyślu ma przyjemność donieść komu na tem zależeć będzie, iż na dniu 28. września 1866 po wykonanej przez J. W. Najprzewielebniejszego X. Biskupa Antoniego Manastyrskiego konsekracyi dwóch dzwonów nowo odlanych i sygnatury, tudzież odprawionem nabożeństwie za Dobrodziejów teraźniejszych, dzwony te w następnych dniach w kościele tegoż Zakonu na miejscu właściwem szczęśliwie zawieszono. Konwent donosząc o tem, czuje się zobowiązanym, szanownym i dostojnym Dobrodziejom swoim, którzy radą lub datkiem przyczyniali się i dotąd przyczyniają do odbudowania spalonego kościoła i klasztoru, publicznie złożyć dzięki, a osobliwie JW. Najprzew. X. Biskupowi Antoniemu Manastyrskiemu, który dla Konwentu w nieszczęściu pogrążonego, zawsze jako Anioł pociechy gotowym się okazywał na prośby i potrzeby kościoła i Zakonu.

Przy tej sposobności Konwent OO. Franciszkanów nie może przemilczeć wdzięczności swojej WPanu Janowi Jaroszewskiemu, ludwisarzowi, który za umiarkowaną cenę, i to na wypłatę, bez wszelkich innych warunków, z dzwonów rozbitych podjął się kościół zaopatrzyć w nowo odlane dzwony, ofiarując w darze sygnaturę, dołożywszy oraz starania, by dzwony pięknym dźwiękiem budziły do chwały Boga wiernych w najskrytszym zakątku mieszkających.

Oby wszyscy, którym chwała Boga w sercach tkwi tu na ziemi i do niej się przyczyniają, tej chwały stali się uczestnikami w wieczności!

X. Benignus Antałkiewicz,
gwardyan OO. Franciszkanów.

Ostatnia poczta.

Petersburg, 26. grudnia. Dzisiejszy „Journal de St. Petersbourg" zaprzecza doniesieniom dzienników galicyjskich i poznańskich, jakoby wojska zagrażały granicom Galicyi, i dodaje, że przeciwnie wojsko w Królestwie Polskiem sprowadzone zostało na stopę pokojową, a liczba jego jest zredukowana.

Konstantynopol, 26. grudnia. Z powodu, że oprócz ochotników, również wojskowi greccy wysiadali na ląd w Kandyi, że na granicy greckiej wojska greckie zostały rozłożone, Porta wystosowała znowu energiczne przedstawienia do rządu greckiego, czyniąc go odpowiedzialnym za następstwa.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 27. grudnia.

Hotel europejski: PP. Czajkowscy Jan i Adolf, z Bóbrki. — Komarnicki Bol., z Poboczy.

Hotel Langa: Rodakowski Max., c. k. pułkownik, i Wisłocki Ad., c. k. podpułkownik, z Tarnopola. — Hoppen Apol., z Swaryczowa. — Ks. Jabłonowski, z Bursztyna. — Kozłowiecki Cesł., z Tarnobrzegu.

Hotel angielski: Miączyński Józef, z Polikrowy. Tabaczyński Lud., z Lisowka.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 27. grudnia.

PP. Ks. Poniński Adam, do Niżyniec. — Trzecieski Fran., do Krakowa. — Lewicki Ignacy, c. k. przełoż. powiat., do Stryja. — Br. Künsberg Hugo, do Ustrzyk. — Ks. Jabłonowski, do Bursztyna.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 26. i 27. grudnia 1866.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru		Stan atmosfery
	'''					
7. god. zrana	328.43	— 0.4	82.8	półn.-zach.	sł.	pochmurno
2. god po poł.	328.86	+ 0.8	80 9	"	"	"
10.god. wiecz.	328 82	- 0.8	80.9	"	"	"
	'''					
7. god. zrana	326 88	— 2.7	80 8	zachodni	sł.	pogoda
2. god. po poł.	325.16	+ 2.1	80.5	"	"	pochmurno
10.god. wiecz.	323.22	+ 1.0	70.3	"	"	pogoda

TEATR.

Dziś dnia 28go grudnia (przed. pols.): **„Marta czyli kiermasz w Ryszmondzie"**, opera Flotowa, IIgi akt; **„Terenia w kłopotach"**, ramotka dramatyczna w 1. akcie przez Juliusza Starkla; **„Arcydzieło nieznane czyli ciernie i laury"**, dramat w 1. akcie z francus. Na dochód p. Lecha *Nowakowskiego*.

Kurs Lwowski.

Dnia 27. grudnia.

		gotówką zł.	gotówką c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	wal. austr.	6	12	6	19
Dukat cesarski	" "	6	16	6	24
Półimperyał zł. rosyjski	" "	10	57	10	77
Rubel srebrny rosyjski	" "	1	94	2	—
" papierowy rosyjski	" "	1	70	1	73
Talar pruski	" "	1	93	1	96
Polski kurant i pięciozłotówka . .	" "	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w a. za 100 zł.	bez kuponów	72	65	73	40
" " " m. k. za 100 zł.	bez kuponów	76	28	77	08
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	65	17	65	90
5 % Pożyczka narodowa	bez kuponów	66	38	67	08
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	bez kuponów	214	—	217	—
Akcye kolei lwowsko-czerniowieckiej		178	67	180	83

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 27. grudnia.

	złr.	kr.
5 % Metaliki	57	70
5% pożyczka narodowa	66	80
Losy z 1860 roku	81	65
Akcye banku wiedeńskiego	712	—
" " kredytowego	150	—
Londyn, 10 funtów szterlingów . .	130	50
Srebro	129	50
" towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	6	19½

Odpowiedzialny Redaktor Adolf Radyński.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.